

INTERVIEW

Ernst René van Tatenhove, architect en directeur bij Oomen architecten:

'Ik kan geen gebouw ontwerpen waar ik zelf niet zou willen wonen'

Ernst René van Tatenhove (55) is verantwoordelijk voor het ontwerp van Wildstaete. Twee dingen wist hij vanaf het begin af aan zeker: het gebouw moest zowel de toekomstige bewoners als de prachtige omgeving eer aandoen. We stellen Ernst René van Tatenhove 8 vragen.

1. Wanneer en hoe raakte u betrokken bij het nieuwbouwproject?

'Een jaar of negen geleden lag er al een plan klaar voor de nieuwbouw. Bij Pro Senectute vonden ze dat ontwerp te strak en te hoekig. Vanwege onze ervaring in de sector zijn wij gevraagd een nieuw plan te ontwerpen. Onze visie op de locatie viel in goede aarde; we kregen de opdracht.'

2. Hoe zou u die visie willen omschrijven?

'Het moest een gebouw worden met respect voor het prachtige, parkachtige tuinen eromheen – het moest zich als het ware voegen in het landgoed. Uiteraard wilden we geen bomen kappen; het monumentale groen bleef behouden. Daarnaast wilden we voor de bewoners een leefomgeving

creëren die aansluit bij de identiteit en uitstraling van Pro Senectute. In z'n detaillering en uitstraling moest het een chic gebouw worden waarin mensen met een gemeenschappelijke interesse zich thuisvoelen.'

3. Om te beginnen bij het eerste: hoe zorg je dat een gebouw aansluit bij de natuurlijke omgeving?

'Doordat het gebouw zachte, ronde vormen heeft, gaat het op in de romantische parktuin rondom. Die tuin is destijds aangelegd in een oud duinlandschap. Naarmate je dichterbij de zee komt, wordt dat landschap steeds duinachtiger. Daarom hebben we gekozen voor een lichte, zandkleurige steen. Dat sluit mooi aan bij het zonnige strand-

karakter van Bloemendaal. Leuk om te weten: in Lochem hebben we onlangs het kleinere zusje van Wildstaete opgeleverd: Tusselerstaete, ook een locatie van Pro Senectute. Daar hebben we gekozen voor een donkere, roodbruine steen die aansluit bij de bosrijke omgeving van Lochem.'

4. Zijn er naast de vorm en kleur van het gebouw nog meer dingen die aansluiten bij de omgeving?

'Zeker. Het oude gebouw was compleet introvert; het ging totaal geen relatie aan met de prachtige plek waarop het stond. Wij vonden het heel belangrijk dat leefruimten op een natuurlijke, vanzelfsprekende manier overgaan in het landschap. In veel appartementen komen de ramen

6. Hoe is bij het ontwerp rekening gehouden met een eventuele toename van zorgbehoefte?

'In de appartementen zijn geen drempels en is overal rekening gehouden met rolstoeltoegankelijkheid. Direct aan de slaapkamer grenst de badkamer waarin indien nodig hulpmiddelen aangebracht kunnen worden.'

7. Waarin onderscheidt het gebouw zich nog meer?

'Het vorige gebouw kenmerkte zich door lange, donkere gangen waar de hele dag het licht aan moest. Dat is niet bevorderlijk voor het dag- en nachtritme van mensen. Het is fijn én gezond om te ervaren dat het 's avonds gaat schemeren en

'Wij vonden het heel belangrijk dat leefruimten op een natuurlijke, vanzelfsprekende manier overgaan in het landschap.'

tot de grond en het gebouw stopt niet bij de gevel; de woningen hebben mooie, uitdragende balkons. Op die manier hebben we zoveel mogelijk interactie gecreëerd met de tuin.'

5. U wilde ook dat het gebouw goed aansloot bij zijn bewoners. Wat bedoelt u daarmee?

'Het gebouw moest niet de uitstraling hebben van een traditionele zorginstelling, maar van een chic appartementencomplex, waar je gewoon fijn kunt wonen. Uiteraard kunnen mensen ook in Wildstaete komen wonen als ze een lichte vorm van zorg nodig hebben. En ze kunnen er blijven wonen als ze, naarmate de tijd verstrijkt, misschien meer zorg nodig hebben. Alleen wanneer sprake is van ernstige dementie is wonen in Wildstaete niet meer mogelijk. In veel gevallen kan iemand dan verhuizen naar de naastgelegen zorglocatie Wildhoef.'

's ochtends weer licht wordt. Het gebouw is dus licht en heel belangrijk: het stimuleert de sociale interactie. Voor veel ouderen vormt eenzaamheid een groot gevaar. Het ontwerp van Wildstaete is gericht op ontmoeting en samen zijn. Dankzij de vides kun je elkaar op iedere verdieping zien. Als je op de derde verdieping staat, kun je dus zien hoe je onderbuurvrouw met wie je bevriend bent haar deur uitkomt en haar vragen: "Zullen we zo samen in het restaurant even een kopje koffie samen?" In Wildstaete kun je uitgaan in eigen huis.'

8. Tot slot: zou u zelf in Wildstaete willen wonen?

'Jazeker! Sterker nog: ik kan geen gebouw ontwerpen waarin ik niet zelf zou willen wonen. Het doel is altijd: me verplaatsen in de mensen die er gaan wonen en daarbij is mijn eerste criterium: wil ik er zelf wonen? Als je daar "nee" op moet antwoorden, dan klopt er iets niet.'